

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 20/2568

ศาลปกครองกลาง ศาลผู้ส่งความเห็น ศาลจังหวัดนครนายก ศาลผู้รับความเห็น นางสาว ม. ผู้ฟ้องคดี อธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 กับพวกรวม 3 คน ผู้ถูกฟ้องคดี

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้เอกชนยื่นฟ้อง อธิบดีกรมที่ดิน ที่ 1 เจ้าพนักงานที่ดิน ที่ 2 ผู้ถูกฟ้องคดี โดยศาลมีคำสั่งให้เรียก นาย ร. เจ้าของที่ดินข้างเคียง เข้ามาเป็นผู้ร้องสอดฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี โดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 และต่อมาได้กำหนดให้นาง ก. นาย ก. และนาย ป. ในฐานะผู้จัดการมรดกของนาย ร. เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 แทนนาย ร. โดยสรุปคำฟ้องได้ว่า ผู้ฟ้องคดีมีชื่อเป็นผู้ครอบครองที่ดิน น.ส. 3 เลขที่ 226/72 ที่ออกให้แก่ นาย จ. โดยซื้อที่ดินมาจากผู้ครอบครองเดิมและเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินมาโดยตลอด ผู้ฟ้องคดียื่นคำขอรังวัดออกโฉนดที่ดินเฉพาะรายต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 โดยอาศัยหลักฐาน น.ส. 3 ดังกล่าว ต่อมาผู้ฟ้องคดีได้นำเจ้าหน้าที่รังวัดที่ดิน แต่นาย ร. แสดงตนว่าเป็นผู้ครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินพิพาท ซึ่งได้ออกเป็นโฉนดเลขที่ 57471 ผู้ฟ้องคดีได้ตรวจสอบแล้วพบว่า นาย ร. มิได้นำเดินสำรวจออกโฉนดที่ดินด้วยตนเองและไม่มีหลักฐานสำหรับที่ดิน รวมทั้งการรับรองแนวเขตของผู้ปกครองท้องที่เป็นเท็จ ในการเดินสำรวจรังวัดเพื่อดำเนินการออกโฉนดที่ดินให้แก่ นาย ร. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ไม่มีหนังสือแจ้งให้เจ้าของที่ดินบริเวณข้างเคียงมาระวางชี้แนวเขต การออกโฉนดที่ดินดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีไประวางชี้แนวเขตและรับรองแนวเขตที่ดิน กรณี นาย ร. ยื่นคำขอรังวัดที่ดินเพื่อแบ่งแยกในนามเดิม ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือโต้แย้งคัดค้านการรังวัดแบ่งแยกเนื่องจากรังวัดในที่ดินของผู้ฟ้องคดี จึงขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 งดการรังวัดและดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพื่อเสนอเรื่องต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 พิจารณาใช้อำนาจตามมาตรา 61 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ทำการเพิกถอนโฉนดเลขที่ 57471 ที่ออกทับที่ดินของผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ได้รับหนังสือในวันเดียวกัน แต่จนถึงปัจจุบันผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ยังไม่ดำเนินการตามคำขอของผู้ฟ้องคดี ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา 61 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ทำการเพิกถอนโฉนดเลขที่ 57471 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ให้การทำงานเดียวกันว่า สำนักงานที่ดินมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีและนาย ร. มาให้ถ้อยคำเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำขอออกโฉนดที่ดินของผู้ฟ้องคดี แต่นาย ร. ไม่มาให้ถ้อยคำและมีหนังสือยืนยันว่าตนเข้าครอบครองทำประโยชน์ในที่ดินมาจนถึงปัจจุบัน และอยู่ระหว่างการฟ้องคดีพิสูจน์สิทธิในที่ดินกับผู้ฟ้องคดี จากนั้นสำนักงานที่ดินมีหนังสือแจ้งให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายนำพยานหลักฐานมาเพื่อทำการสอบสวนเปรียบเทียบ นาย ร. ไม่ประสงค์จะเปรียบเทียบและขอให้รื้อ คำพิพากษาถึงที่สุดของศาล ส่วนผู้ฟ้องคดีไม่มาพบเจ้าหน้าที่ จึงเป็นกรณีที่คู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างโต้แย้งสิทธิในที่ดิน และคู่กรณีอ้างว่าได้นำคดีขึ้นสู่การพิจารณาของศาลแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 จึงมีคำสั่งยกเลิกคำขอออกโฉนดที่ดินของผู้ฟ้องคดี และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีและนาย ร. ทราบตามลำดับ ผู้ฟ้องคดีแจ้งว่า ได้ยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และนาย ร. ต่อศาลปกครองกลาง ขอให้รื้อเรื่องการออกโฉนดที่ดินของผู้ฟ้องคดีไว้จนกว่าคดีถึงที่สุด เมื่อคู่กรณีทั้งสองฝ่ายต่างยืนยันใช้สิทธิทางศาล ควรรอผลการพิจารณาคดีของศาลที่จะมีคำพิพากษาอย่างหนึ่งอย่างใดเสียก่อน จึงยังมิได้พิจารณาเรื่องเพิกถอนโฉนดที่ดินพิพาทตามมาตรา 61 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ขอให้ยกฟ้อง ผู้

ถูกฟ้องคดีที่ 3 ให้การว่า นาย ร. ชื่อที่ดินไม่มีหลักฐานทางทะเบียนและเข้าครอบครองทำประโยชน์มาโดยตลอด ในปี 2554 ได้ขออนุญาตที่ดินโดยเจ้าพนักงานที่ดินดำเนินการรังวัดและเจ้าของที่ดินข้างเคียงรับรองแนวเขตโดยไม่มีผู้ใดคัดค้านและออกเป็นโฉนดเลขที่ 57471 การออกเป็นโฉนดดังกล่าวได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายโดยชอบทุกประการ ขอให้ยกฟ้องคณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่ออธิบดีกรมที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 เจ้าพนักงานที่ดิน ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 2 เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 โดยอ้างว่าโฉนดเลขที่ 57471 ที่ออกให้นาย ร. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ทับซ้อนกับที่ดิน น.ส. 3 ของผู้ฟ้องคดีและออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยมีคำขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 และที่ 2 ปฏิบัติตามหน้าที่ในการเพิกถอนโฉนดของนาย ร. ตามมาตรา 61 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แต่การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 จะสั่งเพิกถอนหรือแก้ไขโฉนดที่ดินหรือ น.ส. 3 หรือการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับอสังหาริมทรัพย์ได้นั้น ต้องปรากฏว่าโฉนดที่ดินหรือ น.ส. 3 หรือรายการจดทะเบียนดังกล่าวออกโดยคลาดเคลื่อนหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทั้งนี้ตามมาตรา 61 แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดีและนาย ร. ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ยังโต้แย้งเกี่ยวกับกรรมสิทธิ์ในที่ดินพิพาท ซึ่งหมายความว่าข้อเท็จจริงยังไม่ยุติว่าโฉนดที่ดินของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย โดยทับซ้อนกับที่ดินของผู้ฟ้องคดีอันจะเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 1 ใช้อำนาจตามมาตรา 61 แห่งประมวลกฎหมายที่ดินหรือไม่ และเมื่อผู้ฟ้องคดีอ้างว่าที่ดินโฉนดเลขที่ 57471 ออกทับซ้อนกับที่ดินของผู้ฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 อ้างว่าที่ดินพิพาทเป็นของนาย ร. กรณีตามคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการฟ้องขอให้รับรองและคุ้มครองสิทธิในที่ดินพิพาทว่าเป็นของตนมิใช่เป็นของผู้ถูกฟ้องคดีที่ 3 จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม

องค์คณะ

ไม่มี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/20/2568>